

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IX. EVFOLYAM, 147. SZÁM

ÁRA: 50 FILLER

SZERDA, 1952 JUNIUS 25.

A KOREAI NÉP IGAZ ÜGYE LEGYŐZHETLEN!

Immár két esztendeje vívja a hős koreai nép szent szabadságharcát az amerikai-angol agresszív tömb egyesült fegyveres erőivel szemben.

A két éves háború eredményei azt mutatják, hogy az Egyesült Államok vezetőinek Korea leigázasára irányuló rabló tervét és az ázsiai népek rabszolgatartó, messze nem kalandorszáni, dekáli esúfos kudarcba fulladtak. Az amerikai imperialisták szárazföldi haderejük zömét, továbbá óriási légi és haditengerészeti flottát összpontosították Koreában és mégis katonai vereséget szenvedtek. Szertefoszlott az Egyesült Államok hadsergeinek „mindenhatóságáról” szóló legenda. Az amerikai területekről egyben erkölcsi és politikai vereség is érte. A koreaiak emlékeztetnek még sokkal elevenebben élnek a félszázados gyarmati járom szörnyűségei, sokkal nagyobb haragjuk és gyűlöletük a külföldi hódítókkal szemben, semhogy az amerikai gyarmatosítók újból rabszolgatartóvá váljanak, amely már megfélemezte a szabad élet örömeit. Ma már az egész világ látja, hogy még egy kis ország szabadságszerető népe is legyőzhetetlen, ha küzd becsülettel és szabadságáért, nemzeti függetlenségéért.

Hiába próbálják a világuralom újszerű trónkövetelői régi katonai támaszpontjukat megtartani és újakat létesíteni Ázsiában, hiába törekednek arra, hogy Dél-Koreában létrehozott központi vad rendszerüket az egész koreai félszigetre és még annak határain túlra is kiterjesszék, hiába akarják megfélemlíteni a gyarmati és függő országok népeit és megtörni hajlíthatatlan akarataikat, hogy küzdjenek nemzeti szabadságukért. Az amerikai agresszorok undorító meztelenségükben mutatkoznak meg Koreában és magukra vonják a földkerekség valamennyi becsületese emberének átkát és megvetését.

A töké fejedelmének szükségük van a koreai háborúra. Szükségük van a kivételes állapotokra, a háborús tébolyra, a fias gazdasági konjunktúrára, hogy árucikkeiket minél magasabb áron adhassák el és újabb milliókat sajtólhassanak ki a népek vérebelől. A kapitalisták, földbirtokosok és nagykereskedők szerint a háború jövedelmező üzlet, kolosszális profitot hoz. Az Egyesült Államok militarista monopóliista plutokráciája abban a törekvésében, hogy maximálisan magas színvonalon tartassa profitját, véres komédiává változtatta a már egy esztendeje elhúzódó koreai fegyverszüneti tárgyalásokat. Ugyanakkor lázas sietséggel állítja helyre a háborús tüzfészeket Nyugat-Németországban és Japánban s a népek akarata ellenére katonai szerződéseket köt ezeknek az országoknak militarista és revansvágyú köréivel.

Az Egyesült Államok milliárdosai és milliomasai ugyancsak megszédtek magukat a két világháborúban s még a legnagyobb kapitalista országokat is adófizetőiké tették. Az amerikai imperialisták ma még jobban vérszemet kapnak: minden teke-

tória nélkül beleavatkoznak más államok belügyeibe s angol meg egyéb partnereikkel együtt nyitlan új világmészárlásra készülnek, hogy a véresközű kalmárok elenyésző csoportja még jobban meggazdagodjék.

„Látjuk — mondotta Lenin már 1918-ban, — hogy Anglia és Amerika, azok az országok, amelyeknek a többiekénél nagyobb lehetőségük volt arra, hogy demokratikus köztársaságok maradjanak, ugyanolyan vadul és esztelenül nekidühödtek, mint annak idején Németország és éppen ezért ugyanolyan gyorsan, sőt lehet, hogy még gyorsabban közelednek a felé a vég felé, amelyet olyan sikeresen tett meg a német imperializmus. A német imperializmus kezdetben Európa háromnegyed részén hihetetlenül felhívódott, elhíjasodott s aztán szétpukkadt, szörnyű büz hagyta maga után. Efelé a vég felé rohan most az angol és az amerikai imperializmus.”

Az amerikai imperialisták szétrombolták és elhamvasztották a koreai népi demokratikus köztársaság gyárait és üzemeit, iskoláit és kórházait, városait és falvait. Alkalmazni kezdték a vegyi- és baktériumfegyvert az emberek tömeges kiirtására, besorozták hadseregük fegyverei közé a pespis-bóhat és tifusz-telűt. De bármilyen szörnyű gaztetteket is műveltek az amerikai intervenciók Koreában, ma ugyanolyan messze vannak hős népeik céljaitól megvalósításától, mint két esztendővel ezelőtt.

Az amerikai-angol imperialisták a szabadság elnyomóinak szerepére kárhoztatták csapatukat Koreában, a kapitalista világ zsandaráivá tették őket, kiket minden becsületes ember gyűlölt. Az amerikai és angol katonák körében a koreai háború rendkívül népszerűtlen, mert minden olyan katona és tiszt, akiben él a becsület és a lelkiismeret egy parányi szikrája, látja, hogy mennyire igazságtalan ez a háború. Ugyanakkor a háború rabló jellege, egy idegen ország elfoglalása és kifosztása lehetetlen, hogy mást teremthetett volna az „ENSZ csapataiban”, mint minden erkölcsi érzésükből kivetkőzött hivatásos rablókat és gyilkosokat.

Ezzel szemben a felszabadult koreai népből az a magasztos eszme, hogy hazáját védi külföldi hódítókkal szemben, tömeghősieséggel s hátratlan önfeláldozást szült. A felszabadult koreai nép ereje kimeríthetetlen, ez a nép biztos győzelmében. A szent cél — a szeretet haza becsületének, szabadságának és függetlenségének védelme tömörítette a munkásokat, parasztokat és értelmiségieket, az ország összes hazafias erőt egyetlen hadi táborrá, szervezőjük s lelkesítőjük, a Koreai Munkapárt és annak vezére, Kim Ir Szen elvtárs köré. Az amerikai intervenciók elleni háborúban a koreai csapatok nagyfokú harciszellemről és erkölcsi erőről tettek tanúságot, látjuk a hadoszlopok és fegyverzetük számbeli és minőségi gyarapodását, kibontakozott a hadsereg parancsnoki karának nagy szervező képessége. A koreai hadsereg hátországa is erősebb, mint valaha.

Két éve harcol Korea a legádázabb, legembertelenebb ellenség: a szabadságra, életre törő amerikai imperializmus ellen. Két esztendeje nap-nap után a hősiességnek, a szabadságszeretletnek s a hazához való hűségnek olyan fényes példáit mutatja, amelyek megrendítik és ámulatba ejtik az emberiség jobbik felét s eszelős tevévellemmel és tájékozódással töltik el az imperialista ragadozókat világszerte. A harc első pillanatában kiűnt s azóta napról-napra világszerte váltott, hogy hiábavágyó az amerikai hadihajók messzehordó ágyúit, a lökhajós repülőgépeket, a bombázó repülőgépeket, a baktérium, a gáz és az embertelenség, nem keltettek félelmet a koreai népből. A roppant megpróbáltatás, az igaz ügyért vívott harc, s a gyermekeket, asszonyokat gyilkoló ellenség lángoló gyűlölete kétségteendő alatt acélkeményéssé vált az amerikai csapatok élén, Tehetetlen dühükben fegyvertelen foglyokat gyilkolnak halomra Kocsedo szigetén. De a förtelmes hadműveleteket a páncélosok ellen pusztán kézzel harcoló foglyok hősiessége, a koreai és kínai nép erkölcsi ereje és nagyságának világszerte példájává avatta. A háború két esztendő óta issza az amerikai vért, pénzt, fegyvert és maradékbecsületet — de csak kudarcot, szégyent és galáztatot hozott eddig a támadónak.

A két éves harc minden napja azt bizonyítja, hogy a háborút ma is és mindig emberek vívják egymással s nem a fegyverek. A szabad hazájukat védő harcok pedig mérhetetlenül erősebbek a legkeményebb zsoldosoknál is. Hősök serege fölött zsoldosok és bandi-

Koreában a hátszág és a front megbontatlan egésze forr össze, ami a legfontosabb tényezője a győzelemnek.

A nagy kínai nép elküldte hős önkénteseit Korea megsegítésére s ezek az önkéntesek hatalmas tusára keltek újjászilítják hazájuk határainak és a jelszerei Korai Népi Demokratikus Köztársaságának védelmére. A népi Kína félmillió lakossága izón gyűlöli az amerikai imperialistákat, akik elrabolták Táiven szigetét és új Kína szabadsága és függetlensége ellen törnek.

A hős koreai nép igazságos harcában a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság, a népi demokratikus országok, a Német Demokratikus Köztársaság s az egész haladó emberiség hatalmas erkölcsi támogatását élvezi.

A Szovjetunió következetesen s tántoríthatatlanul folytatja békepolitikáját, leleplezi a háborús gyújtogatók mesterkedéseit. Erélyesen védelmezi a nagy és kis országoknak azt a jogát, hogy maguk dönthessenek belügyeiről és elutasít minden nembeavatkozást más államok ügyeibe. A Szovjetunió több ízben és állhatatosan olyan javaslatokat terjesztett elő, amelyek elfogadásuk esetén már régen bé-

ták serege sem hűségessé, sem embertelenséggel, sem a pestises bombával nem tud diadalmaskodni: Ez a koreai háború két esztendejének hatalmas tanulsága.

Ez a tanulság megnöveleli a szabad népek erejét, rémület tölti el a háború hasznélvezőit és erős támasza a világ békejének. Koreai hősök drága vére oltja már két esztendeje a föld lángborítására gyújtott tüzet: ők küzdenek ma a békeharca első arcvonalában, szemtől szembe minden békére és szabadságra vágyó ember közös eltségével: az amerikai imperializmussal.

Korea harca és szenvedése a szabad népek a testvérség, az összetartozás forró érzésével töltötte el. Nemcsak Korea felé nyújtották ki testvérjü segíző kezüket, hanem — a közös veszedelemben — egymás kezét is erősebben ragadták meg. A nemzetköziség eszméje a harc két esztendeje alatt új, gazdag tartalommal telt meg. A világ tudja, hogy a koreai nép csodálatos ereje: ügye igazságosságából fakad. A távol Korea közel kerül minden szabad néphez, a világ megismerie és szívvel fogadta a koreai népet.

A koreai gyermekek sikoltása százmilliók szívét hasítja, a Korea tiszta szép vizeibe szórt pestises férgek százmilliókat töltenek el szonyattal és utálattal, az égő kis koreai falvak lángja az egész világot bevilágítja s a koreai harcosok győzelmeitől százmilliók szívét ver gyorsabban, büszkébben. Korea elrablása, amit az amerikai imperializmus véres, gyors magányúgnék szánt: az egész emberiség felháborodását váltotta ki. Kína hős önkéntesei fegyverrel a kezükben, a mi orvosaink, egészségügyi dolgozóink tudásukkal, áldozatkészségükkel s a világ minden szabad népe segítőkészségnek, testvérségnek ezer féjével tesz hitet Korea mellett, az igazság mellett s a béke mellett.

két teremtetek volna Koreában, A Szovjetunió ENSZ-beli képviselője több mint egy évvel ezelőtt javasolta, hogy kezdjék meg a fegyverszüneti tárgyalásokat. Ezt a javaslatot a világ közvéleményének nyomására elfogadták, az amerikai militarista klikk azonban szándékosan elhúzza a tárgyalásokat. Késztelen, hogy ha az amerikai-angol imperialisták végleg elutasítják a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányának, továbbá a kínai népi önkéntesek parancsnokságának békés javaslatait, akkor, mint Sztálin elvtárs már 1951 februárjában megállapította, „a koreai háború csak az intervenciók vereségével végződhetik.”

A Szakszervezeti Világszervezet, amely a különböző országok 80 millió munkását és alkalmazottját egyesíti soraihoz, felhívta a dolgozókat, hogy 1952 június 25-ét, a koreai háború második évfordulóját, nyilvánítsák a hős koreai nép iránti aktív nemzetközi szolidaritás napján, a béke megvédése napján. Ez a felhívás meleg visszhangra talál a föld minden becsületes emberének szívében. Mindazok szívében, akik egyre tevékenyebben szállnak síkra az amerikai inter-

MAI SZÁMBÓL

Nagygyűlés az imperialisták koreai agressziója kirottantásának második évfordulóján (2. old.) — Korea hős leánya: The Szen Hi (2. old.) — Dolgoznak már az asszonyok amcsi Néptanácsban (3. old.) — Tapasztalatokban gazdag újtúkról számolnak be a Szovjetunióban és Kínában járt Magyar Állami Népi Együttes vezetői (3. old.)

Az Országos Békétanács felhívása

Történelmünk legdicsőbb hagyományai, vérfelajtott szabadságharcaink emléke és kivírt szabadságunk is arra kötelez bennünket, hogy a szabadságért, hazájáért halálos elszántsággal harcoló koreai nép mellé álljunk teljes szívünkkel. Dolgozunk ezrei kérték, javasolták táviratokban és levelekben, hogy újabb gyűjtéssel adjunk tanúságot a harcoló Koreai iránti szolidaritásunkról. Ezért Korea szabadságharcának második évfordulóján az Országos Békétanács felhívással fordul az egész dolgozó magyar néphez:

Június 25-ét, amely a Szakszervezeti Világszervezet határozata értelmében a koreai nép megsegítésének és a béke védelmének napja, tegyük emlékeztetéssel újabb koreai gyűjtés megindításával. Áldozat-készségünkkel enyhítsünk a koreai nép szenvedésén, segítsünk nekik, hogy a koreai nép nyomán szálljon több mosoly a koreai gyermekek arcára s még több erő a harcok karjába. Az ő helytállásuk legyen példa számunkra munkánkban, alkotásban.

A szeretetből, melyet irántuk érünk s a gyűlöletből, mely az ellenségre törő gyilkosokkal szemben elölt bennünket több szén, több vas, több acél, több lenyér legyen, Csakánnyal, kalapáccsal, a szemvesztésnélküli gyors aratással, az állami kötelezettségek maradéktalan teljesítésével is segítsük harcukat. Erősítsük hazánkat, erősítsük a béke táborát, hogy gyengüljön a háború tábor. A Koreában öldöklők tábor. Ezt kívánja tőlünk a becsület, az emberiség és a hazaszeretet.

Segítsük a szabadságáért küzdő hős koreai népet.

Éljen Kim Ir-Szen népének és Rákosi Mátyás népének örök barátsága!

Éljen a Szovjetunió vezetői legyőzhetetlen békétábor és annak vezére, a nagy Sztálin!

intervenciók szörnyű gaztettei ellen, a koreai háború megszüntetése érdekében. Franciaország és Olaszország dolgozóit hatalmas tüntetésekkel és sztrájkokkal tiltakoznak az ellen, hogy Ridgway, a pestisgenerális, a koreai nép hőhéra ezekbe az országokba utazzék. E tüntetések és sztrájkok mutatják, hogy mennyire gyűlölik a népek az amerikai agresszorokat és milyen erős szolidaritás fűzi a dolgozókat a harcoló koreai néphez.

A kommunista és munkáspártok az összes haladó és becsületes erőket arra mozgósítják, hogy erélyesen utasítsák vissza a nekivadott amerikai-angol új világháborús gyújtogatókat és büntessék meg a népek leigázasára irányuló minden tervüket. A kommunista és munkáspártok köteleességüknek tartják, hogy a Koreáról szóló igazságot minden egyszerű ember tudomására hozzák s küzdenek az amerikai koreai intervenciójának megszüntetéséért, a háborús bűnösök megbüntetéséért és elröjék azt, hogy végleg lerántásuk a leplet az Egyesült Államok imperialistáinak a béke és az emberiség ellen szótt véres összeesküvéséről.

(Megjelent a „Tartós Békéért Népi Demokráciáért” legutóbbi számában.)

Nagygyűlés az imperialisták koreai agressziója kirobantásának második évfordulója alkalmából

A világ békéjére törő amerikai imperialisták két esztendővel ezelőtt, 1950 június 25-én indították meg a háborújukat az új országot építő koreai nép ellen. Kedden délután a Városi Színházban gyűltek egybe Budapest dolgozói, hogy ismét megmutassák: magukénak érzik Korea hősi harcát.

Megjelent a nagygyűlésen Rónai Sándor elvtárs, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnöke, Dobi István, a minisztertanács elnöke, továbbá Szabó István elvtárs alabornagy, Kiss Károly elvtárs külügyminiszter, Kristóf István elvtárs, a SZOT főtitkára, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagjai, valamint közéletünk számos más kiválósága.

Megjelent a nagygyűlésen Rákosi Mátyásné elvtársnő is, akit a nagygyűlés résztvevői fergeteges tapsal és éljenzéssel köszöntöttek.

Ott volt Han Hjo-Szam, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság magyarországi követe és a többi baráti állam budapesti képviselője.

A magyar és koreai Himnusz elhangzása után Gábor Miklós, a Nemzeti Színház művésze előadta Szal Cseng-Szik: „A barátság hőskölteménye” című versciklusának egyik részletét.

Andics Erzsébet elvtársnő üdvözölte a megjelenteket, majd Kristóf István, a SZOT főtitkára mondott beszédet.

Kristóf István elvtárs beszéde

A Szakszervezeti Világszövetség felhívással fordult a szakszervezetekbe tömörült dolgozókhöz, hogy június 25-én az egész világon tiltakozzanak az amerikai imperialisták és csatlósai koreai agressziója ellen.

1950 június 25-én, tehát két évvel ezelőtt az amerikai imperialisták és hiszmaniista szövetségi véres agressziót robbantottak ki a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság békészerető népe ellen. Ennek a napnak második évfordulóján az egész világon tiltakozás megemlékezik a koreai nép hősi ellenállásáról.

A továbbiakban Kristóf elvtárs átolta a kétéves koreai háború iemekező eseményeit. Rámutatott arra, hogy

a harcra vereséget szenvedett modern barbárok a legálatisabb kegyetlenkedéseket követik el a koreai néppel, a védetlen hadifoglyokkal szemben s gaztetteiket napról napra sokasítják.

A tárgyalászatához kényszerült imperialisták minden módon igyekeznek meggyújtani a fegyverszünet tárgyalásokat s nem mondtak le arról a szándékukról, hogy agressziójukat kiterjesszék.

A koreai nép azonban szilárdan szembenáll az agresszorok mesterkedésével, mint ahogyan sikeresen küzd le az imperialisták szörnyű gaztettét, a baktériumháborút is.

— Az egész világ bámulattal és csodálattal adózik a koreai és kínai hőskövek, folytatja — akik a népek közös ellensége, az amerikai imperializmus elleni harcban adnak helyi messiás-látnokokat. A koreai háború egész menete arról tanuskodik, hogy a legkorszerűbben felszerelt imperialista rablóhadserg is alul marad alul kell maradnia — a szabadsáért és a poklért küzdő hősekkel szemben, akik tudják, miért harcolnak.

A koreai háború két esztendeje világosan megmutatta a világ népeinek az amerikai imperialisták bestialis arcát, megmutatta azt, hogy itt nemcsak a koreai nép ellenségéről van szó, hanem az egész világ békéjének, minden nép békéjének, szabadságának ádáz ellenségeiről.

akik világuralmi terveik megvalósítása érdekében semmiféle gaztettől nem riadnak vissza.

Kristóf István elvtárs a továbbiakban hangsúlyozta, hogy az amerikaiak koreai vérengzéseit ellen szerte a világon tömegtiltakozások lángja csap magásra. A magyar dolgozó nép is két év óta számos tanujelét adta annak, hogy együtttérz a hőiesen harcoló koreai néppel.

— A magyar nép azonban úgy érzi — folytatta — hogy tovább is segíteni kell Korea hősi harcát.

Hónapok óta levelek száza érkeznek az Országos Békétanácsra és ezeknek küldő felvetik egy újabb koreai gyűjtés tervét. A június 1-i békétálcokozón több helyen javasolták a hozzászólók egy újabb

nyakkendős koreai úttörők, a Kim Ir-Szen iskola növendékei vonultak a színpadra, kezükben színes virágsokorral.

Ezután Faragó Károlyné, a Szent László-úti általános fiúiskola igazgatója szólal fel.

Faragó Károlyné beszéde után Benke Valéri elvtársnő, az Országos Békétanács titkára ismertette az Országos Békétanács elnökségének a magyar dolgozó néphez intézett felhívását, amelyet a lapunk első oldalán közlünk.

A nagygyűlés résztvevői egyhangulag elfogadták az Országos Békétanács felhívását.

Ezután Andics Erzsébet elvtársnő mondott záróbeszédet.

Az Országos Békétanács ülése

Az Országos Békétanács Elnöksége kedden délelőtti ülést tartott. Az elnökség megtárgyalta és elfogadta az Országos Békétanácsnak a magyar dolgozó néphez intézett felhívását az újabb koreai gyűjtés megindítására.

Koreai hőskövek kitüntetése

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság legfelső nemzeti gyűlésének elnöksége a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság hőse címét, az állami zászlórend 1. fokozatát és az aranycsillagéremet adományozta 32 katonának és tisztnek, a haza egységéért és függetlenségéért, az amerikai intervenciók és csatlósai ellen folyó felszabadító honvédi háborúban véghezvitt hőstetteikért.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság legfelső nemzeti gyűlése elnöksége a munka hőse címet, az állami zászlórend 1. fokozatát és a sari és kalapács aranyéremet adományozta Jun Ha mozdonyvezetőnek, a felszabadító honvédi háborúban kifejtett hősi munkasikereicéért.

Acheson június 28-án Nyugat-Berlinbe érkezik

Acheson amerikai külügyminiszter, aki hétfőn Londonba érkezett, nyugatnémetországi lapjelentések szerint 28-án Nyugat-Berlinbe látogat, ahol beszédet mond az amerikai könyvtár épületének alapkövetéjeli ünnepségén.

KOREA HŐS LÁNYA: THE SZEN HI

A repülőgépek egymásután emelkedtek a levegőbe. Az egyik gépet The Szen Hi pilótánót vezette. Nemsokára a célpont fölé érték. A gépek zuhanórepüléssel közelítették meg a célpontot és a szigeten hamarosan hatalmas lángnyelvek csaptak fel. Felrobbant az ellenség löszraktár.

The Szen Hi újra a célpont fölé volt. A repülő gépfegyveréből megindult a golyózápor a hiszmaniisták kaszárnyáira. Pillanatok múlva lángtengerbe borult az egész környék. A gépek viszálertek támaszpontjukra.

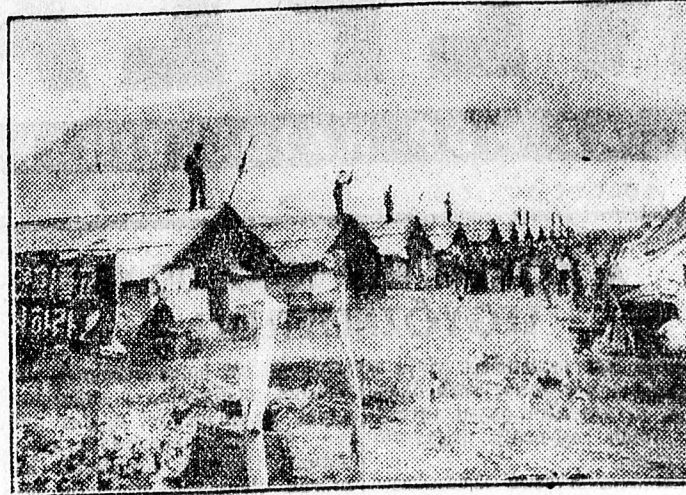
Ezen a napon több bevetés nem volt. The Szen Hi a repülőter klubjában üldögélt és ott beszélgetett. Ekkor mondta el életét.

The Szen Hi 24 éves és már a koreai néphadsereg alezredese. Egy kis mandzsuriai faluban született, édesapja szegényparaszti volt, aki már fiatalon harcolt a japán megszállók ellen.

A lány nehéz körülmények között nőtt fel és tanulni igazán nem volt alkalma. Még kislány korában édesapját egy repülőter építésére hurcolták el. A gyerek gyakran meglátogatta az apját és így már egész fiatalon alkalma volt megismerkedni a repülők életével. Ekkor érlelődött meg benne a gondolat, hogy pilótánót lesz.

Édesapját multja miatt a rendőrség állandóan szemmel

Nem tudják megtörni a kocsedói hadifoglyok hősi magatartását

Boatner, a véreskezű amerikai tábornok vadállati kegyelenséggel igyekszik megtörni a Kocsedói szigetén őrzött koreai és kínai hadifoglyokat, akik naponta bizonyítják be az egész világnak: hazugság, hogy Li Szin Man rablóhordájához akarnak csatlakozni, szabad hazájukba való visszatérés helyett. A hőhő Boatner most azt eszelte ki, hogy 500-as, kisebb, könnyebben szállható csoportba osztja a hadifoglyokat. Hiába minden próbálkozás! A felosztott tábort a bátor hadifoglyok ismét kizúrika békéhez és a szabadsághoz való hűségük jelét, a Koreai Népköztársaság zászóját.

Segítsük a hős koreai népet győzelmük eléréséhez

Észak-Korea városainak és falvainak lakói békében és szabadságban éltek. De most két éve, 1950 június 25-én az amerikaiak gyilkos géppuskája, bombák robbanása verte fel a koreai lakosok békés életét. Ettől a naptól kezdve Truman és MacArthur katonái a koreai nép ezreit gyilkolták meg és hajléktalanná tették. De a maroknyi koreai nép az amerikaiak aljas provokációját visszaverte. A két éve tartó véres háború igazolja, hogy a koreai nép legyőzhetetlen, mert békékarait és szabadsággágyuk ad erőt az imperialisták elleni győztes küzdelemhez.

A világ népei izzó gyűlölettel emelték fel szavukat: „El a kezékel Koreától”. Megértették, hogy a koreai nép harca minden békészerető nép ügye. Mi és a többi népi demokratikus országok népei anyagi támogatással is segítjük a koreai nép hősi és önfeláldozó harcát. Ezt a segítséget nap, mint nap éri a koreai nép.

A világ népeinek testvéri összefogása lelkesíti őket küzdelemben. A világ dolgozó gyűlölettel tekintenek az amerikai imperialisták felé, akik a kis koreai nép ellen a baktériumfegyvert alkalmazták.

Nekünk, békés, szabad ország dolgozóinak még jobban kell segíteni a koreai nép harcát, dolgozzunk jobban, termeljünk többet, mert ezzel is válaszolunk az amerikai imperialisták aljas támadására.

Hj. Végh Lajos levelező, Nádudvar.

zalmas cselekedeteit, gyűlölete egyre jobban fokozódott az agresszorok iránt. Egy szép napon így szólt parancsnokához:

— Parancsnok elvtárs! Szeretném, ha már bevetnének harcba. Be akarom bizonyítani, hogy minők is tudunk harcolni a levegőben.

A parancsnoka ismerte. Tudta, hogy erejét megfeszítve sajátította el a gépvezetés technikáját, mesteri kézzel uralkodik a gépen és a legrosszabb időben is le tudja győzni a nehézségeket.

Az első harci parancsot 1951 szeptember 8-án kapta, amikor résztvett a Tehve-szigeten lévő ellenséges támaszpont bombázásában. Repülése teljes sikerrel járt. Bombáival megsemmisítette a szigeten lévő repülőteret. Kiváló teljesítményéért, hősiességéért a Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormányja a „Koreai Népi Demokratikus Köztársaság Hőse” címet adományozta neki. Ő az első pilótánót Koreában, aki ezt a magas kitüntetést elnyerte.

The Szen Hi példája minden koreai nőt újabb és újabb hőstettekre lelkesít. Számos nő követte példáját és egyre többen vannak azok, akik az imperialisták elleni harc legelső vonalában bizonyítják be, hogy mennyire szeretik hazájukat.

Hajdú-Bihar

Kötésig ér a

A megyei városi tulajdonosa, nyi H. Kongresszusi képviselő részére. Bemutatta a földjeit és a szes elnöke elvették a földjeit.

A tapasztalat csodálva szemlélte, haragoszó egyenletes fejlődést ígérő buztatatta Simon

Elepen né

Az állami gazdaság példamutató sodvetési tervszerűsége kezdődött az arpa aratás elvtárs a gazkedden délelőtt a 252 holdon meg is befejezték. Hettek a nagy munk

Dolgoz

Kevés volt a méré — öthétig a macsi Néptanács vágta a rendnek elpergett. Eri a János elnök. Csemtitkár és több intézkor határozta a létesítm.

Másnap a tagságtörvel, Nem kell otthon, ez volt a díg anélkül felnyerveket, a jövő szük, Idegenkedte látától is.

Tiba Lászlóné zött volt Este múlt ment az volt az első után:

— Na mit szólsz honhoz, amit mondanám.

— Hát én úgy élt meg a férje — Ibolyánkat is be — Hát meg mit fel az asszony.

Ezután szó szót összekülömböztek nap elment Tibi Ott is volt egy díg az anyósánál, va azonban vissza ság hozta vissza.

Ekkor a tiszcsiroda mellett otthonná alakított széken kimeszelt utána lóccálat, az Az épület előtti elkerítették. A ke mokot vettek a hogy kedvük szerzőrakozhassanak.

Június 5-én. Este erre hozta a kőmi van. Látja hogy mek van a napköz díg a tiszcs tagságharminc apró győrülte el szemétdolgos kezelést, amellyel Barna Eri otthon vezető gyermekeket.

Másnap már tiz otthonban. Tibi lányát, A másik csak nagyrítján ezen a napon, ami az első napját többen, sokszor megtehénistállónál, hof meg a tiszcs ták beszélgetni, állt, hogy lássa a udvarán játszódoz

Este mikor a tiz

Hajdú-Bihar megye dolgozó parasztjai jól harcolnak a többtermésért!

Kötésig ér a négyszer kapált tengeri a hajdúböszörményi II. Kongresszus földjein

A megyei vándorzászló jelenleg tulajdonosa, a hajdúböszörményi II. Kongresszus tisztes tapasztalatosságát pártolt a város többi termelőcsoportjai és az egyének részére. Bemutatta kiünöndött művelő földjeit és Simon Imre, a tisztes elnöke elmondta, hogyan értek el a jó eredményeket.

A tapasztalatcsere résztvevői csodálva szemléltek a derekig érő, haragoszöld tengerit, az egyenletes fejlődésű, nagy termést ígérő búzatáblákat. Megmutatta Simon Imre elnök azt a

búzatáblát is, ahol szovjet módszer szerint, keresztbe-hosszában vetették a magot. Ez a tábla még a többinél is szebb, erősebb fejlődésű.

— A jó őszi mélyszántásnak és a többszöri kapálásnak köszönhetjük, hogy ilyen eredményt elértünk — mondta Simon Imre elnök. — Nem sajnáltuk a kapál a növényről. A tengeri négyszeri kapálása már befejeződött, de öltöszörré is kapáljuk a cukorrépával együtt.

Elepen négyzetesen vetik a másodvetésű kukoricát

Az állami gazdaságok versenyében élenhaladó elepi gazdaság példamutatóan teljesíti másodvetési tervét. Az elmúlt hét szerdáján kezdték meg 252 holdon az árpa aratását, Tóth László elvtárs a gazdaság igazgatója kedden délelőtt jelentette, hogy a 252 holdon már a másodvetést is befejezték. Hétfő estére végezték a nagy munkával.

Ezt a kimagaslóan jó eredményt úgy érték el, hogy nappal aratták a gépek, éjszaka szántották a traktorok. A másodvetés alá peti sőt is szórtak, hogy minél gazdagabb termést takaríthassanak be. A vetőgéppel együtt vontatják a hengert, ez is nagy időmegtakarítást jelentett.

A gazdaság másodvetésére kerülő újabb területein 50 holdon

szovjet módszer szerint négyzetesen vetik a rövid tenyészidejű kukoricát. Ebben is példát mutatnak az egész megye számára: hogyan kell harcolni a többtermésért.

A Hortobágyi Tröszt földjeiről eddig 630 vagon szénát kaszáltak be

A szénabetakarításban komoly eredményeket értek el a Hortobágyi Tröszt gazdaságaiban. A jelentések arról számolnak be, hogy eddig 630 vagon szénát kaszáltak már be. A behordás munkája még tovább tart.

A trösztbe tartozó polgári gazdaságban a száz holdas maghozó a takarmányrépa területén kiváló növényápolási munkát végeztek. Teljesen gyommentes a nagy tábla és gondosan permeztették a kártévéők ellen. Az árkusi mátai és elepi gazdaságokban a cukorrépa fejlődése igen jó. Vannak táblák, ahonnan holdanként 200 mázsán felüli termést várnak.

„Mióta gyermekeim nem járnak vallásórára jobbak, tiszteletfőbbak”

Iskolánktól azt várjuk el, hogy az életre nevelje gyermekeinket. Hogy a pedagógusok ezt a feladatot maradéktalanul végrehajtsák, ahhoz az is szükséges, hogy a szülők minden téren támogatassák az iskolai nevelőmunkát.

MIT ÉRTÜNK ÉLETRE NEVELES ALATT? Azt, hogy a gyermek az iskolában úgy ismerje meg a világot, ahogy az a valóságban van; tehát a materialista szemlélet alapján. Azt, hogy az iskolai és a szülői nevelés végezze fel a gyermeket mindenféle tudománytalan tévhit és babona ellen.

Pedagógusaink lelkiismeretes jó munkájukkal nagy többségükben igyekeznek ezeknek a feladatoknak megfelelni, de egyes tanulóknál mégis nehézségekbe ütköznek.

Kovács Gyuláné, a debreceni Pacsirta-utcai iskola nevelője ezt írja ezzel kapcsolatban: „A tanítás folyamán, különösen a természetismeret tárgykörnél, némi tanulóval kétkedést, sőt ellenzéki felfogást és hangulatot találtunk. Az idealista tanítás, amit egyes gyermekeink még mindig rendszeresen kapnak, összeütközik a fejlődést egyedül előrevivő materialista nézetrel és a gyermek megtorpan: Hol az igazság? Nem egy esetben fordul elő emiatt a gyermek és a szülők közötti összeütközés, vagy ha magában tartja kétségeit, egész serdülőkorában két-két-között öröklődik.

A gyermeknek tudni kell, hogy ha az ember érdekei úgy kíván-

ják, meg lehet és meg is kell valószínűleg a természetet, hogy a természet jelenségei nem büntetés és jutalmazás céljából keletkeznek, hanem a környezet változásai és egymásra való hatása hozta létre azokat. A gyermek el fogadja ezeket a világos és kézzelfoghatóan bizonyítható tényeket, de az idealista szemlélet, amit a hitanyórákon kap, megzavarja és ingadozóvá teheti egyrészt, maga sem biztos a dolgában, kiegyensúlyozatlan, bizonytalan lesz és ez rányomja bélyegét egész életére.

Mi, pedagógusok szeretnénk ezt megváltoztatni, ezért kérjük a szülőket, igyekezzenek elvonni gyermekeiket minden idealista befolyástól, hogy egységes neveléssel új típusú, magabiztos emberre nevelhessük őket — fejezi be a levelét Kovács Gyuláné.

EGYRE TÖBB SZÜLŐ ISMERI FEL a vallásoktatás hátrányát, egyre többen látják, hogy ott fejelemzetlenséget, építőmunkánk eredményeinek lebecsülését tanulják a gyermekek. Hogy mi folyik a vallásórákon, arra élénk fényt vet Sári Istváné levele Püspökladányból, aki ezt írja: „Kislányom a vallásórák fejelemzetlensége mindig megbotránkoztatta. Már két éve nem járatom hittanra és azóta jobban tanul, mert több ideje marad. Kislányom mindig panaszkodott, hogy a vallásórákon semmi fejelem nem volt, órák alatt is lehetett engedély nélkül ki-be szaladgálni.”

Vona Istvánné így ír: „Az tapasztaltam, hogy szándékosan nevelte gyermekeimet fejelemzetlenségre a pap. Vallásórákon nem törődött a renddel, órák alatt még a kanyargást is elnézte, az sem volt baj, ha a fiúk lányok „szerelmes leveleket” írtak egymásnak. Ezek alapján elhatároztam, hogy nem járatom őket vallásórára. Azóta tiszteletfőbbak, jobban viselkednek, jobban is tanulnak.”

Balogh Sándor V. ált. iskolai tanuló és sok társa arról írnak leveleikben, hogy a különböző — biológiai, modellező, stb. — szakkörök milyen értékes és hasznos tudást szereznek az alatt, míg egyesek a vallásórákon olyasmit tanulnak, ami csak zavarja a gondolkodásukat és megnehezíti nevelésüket.

Özv. Fülöp Sándorné arról számol be levelében: „En 1950-ben beiratam a fiamat vallásra, de egyszer a gyermek kijelentette, hogy ő nem jár tovább, mert a tiszteletes bácsi éppen az ellenkezőjét tanítja annak, amit ő a többi nevelőtől hall. Kislányom most járt első osztályba, vallásra nem irattam be, a többi tárgyból különösen vizsgázott.”

Osztályfőnökeink a vallásoktatás ürügye alatt szeretnénk bejutni sorainkba és tekeznünk a tanulóinkat. A lélekméregzés látványos apró eseteivel igyekszik a klerikális reakció megbontani népünk egységét. Felrugva az állam és az egyház közötti meg egyezést, Hajdúszovaton az általános iskola udvarán pl. harangláb van felállítva. Az iskolás gyermekek, szinte inspekciós rendszer szerint voltak beosztva harangzásra egész a legutóbbi hetekig, míg a tanács erővesen közbe nem lépett.

A DOLGOZÓK SEGÍTSEK az iskola munkáját és a klerikális reakció által félrevezetett tömegeknek szívós felvilágosító munkával magyarázzák meg, hogy a vallásórákon folyó népeellenes uszítás saját munkájának a gyümölcsét veszélyezteti és a munkáinak kezére akarja viszárszajtszani országunkat.

Dolgoznak már az asszonyok a macedi Néptanácsban

Keves volt a muliban a munkáerő — öthétig tartott az aratás a macedi Néptanácsban. Mire a végét vették a rendnek bizony sok szem eipergett. Eme emlékeztek vissza a napokban a tisztes vezetői. Györfi János elnök, Csémond János partitkár és több intézőbizottsági tag ekkor határozta el: napközti kellékesíteni.

Másnap a tagnak is megtudta a tervet. Nem kell nekünk napközti otthon, ez volt a válaszuk. Ha eddig anélkül fejeleltünk hat nyolc gyermeke, a jövőben is megteszszük. Idegenkedtek még a gondolatától is.

Tiba Lászlóné is a kételkedő között volt Este mikor a férje hazament az volt az első szava a köszönet után:

— Na mit szólsz a napközi otthonhoz, amit most akarnak csinálni.

— Hát én úgy gondolom — szólalt meg a férje — hogy a mi kis helyünkön is be lehetne adni.

— Hát még mit nem — csattant fel az asszony.

Ezután szó szót követve bizony összekülönböztek úgy, hogy másnap elment Tibáné az anyjához. Ott is volt egy darabig, utána pedig az anyósánál. Néhány nap múlva azonban visszajött. A kíváncsiság hozta vissza.

Ekkor a tisztes tagnak már az érdekes meglepetés napközi otthonról akajította. Kívül-belül szépen kimeszelték, tiz heverőt, utána locákat, asztalt készítettek. Az épület előtti részt dróthálóval elkerítették. A két eperfa alá homokot vittek a gyermekeknek, hogy kedvük szerint játszhasanak, szórakozhassanak.

Június 5-e. Első nap. Tibánét erre hozta a kíváncsiság vajjon mi van. Látja hogy csak hat gyermek van a napközi otthonban, pedig a tisztes tagnak van vagy harminc apró gyermeke. Nem kerülte el szemét semmi. Látta a gondos kezelést, azt a szeretetet, amellyel Barna Erzsébet, a napközi otthon vezetője gondozza a gyermekeket.

Másnap már tíz gyermek volt az otthonban. Tibáné is elhozta kislányát. A másik tanyában lakik: csak nagyrítján látták erefelé, de ezen a napon, amikor a gyermekek az első napját töltötte a napköziben, sokszor megfordult ott. Hol a telenistállónál, hol a kiscsikóknál, hol meg a tisztes iródája előtt látták beszélgetni, de mindig úgy állt, hogy lássa a napközi otthon udvarán játszadozó gyermekeket. Este mikor a kis helyét hazafelé

vitte — akit napközben megfürdettek, ötször megelelték, énekre, versre tanítottak — arra gondolt, hogy kislányát eddig, ha sok volt a dolga, fűrésztelni is csak sebben fűrésztölte. Énekre, versre bizony nem is tanította.

Másnap amikor hozta a gyereket már kapával vállán jelent meg és először ment dolgozni.

Azóta nyugodtan dolgozik. Kint a földön és állandóan húsz fölött

van a gyermekek száma a napközi otthonban is. Tíz-tizenöt aszony meg ki így minden reggel a munkára, Tóth Mihályné, Csémond Gyuláné, Mátyinka Mihályné, Kovács Gyuláné, Szóor Jánosé és a többiek.

Nyugodtan néznek az idén az aratás elé a macedi Néptanácsban. Több lesz a szorgos munkáskéz, hamarabb végeznek a munkával.

Tapasztalatokban gazdag utjukról számoltak be a Szovjetunióban és Kínában járt Magyar Állami Népi Együttes vezetői

Az Állami Népi Együttes tagjai hosszú hejéket töltöttek a Szovjetunióban és a Kínai Népköztársaságban. Ottartózkodásuk alatt 59 bemutatót tartottak s nem egyszer 60-70 ezres nézőközönség előtt szerepeltek megbeszélés és elismerést fejlődő kulturáknak. Az együttes utja tapasztalatokban, élményekben gazdag volt. Ezekről a tapasztalatokról és élményekről számoltak be Budapest után Debrecenben a kultúra művelői és kedvelői előtt. Ebből az alkalomból városunkba érkezett Szöllösi Gyula elvtárs, az Együttes igazgatója, Csenki Imre, az együttes zenei művészeti vezetője, Rábai Miklós, az együttes táncművészeti vezetője, Bodor Elnak elvtársnő, az együttes partitkára és Sik Ferenc elvtárs, az együttes táncosa.

Szöllösi Gyula elvtárs beszámolója előtt a Szovjetunió és Kína népeinek üdvözlését töltöttek, majd arról beszélt, hogy most, amikor hazajöttek, boldogan jelenthetik Rákosi elvtársnak, a küldetést teljesítették: Méltóan képviselték a magyar nép alkotó művészeit.

Az első találkozás a szovjet emberekkel

— Első találkozásunk nagyszerű, meglepő élmény volt a szovjet emberekkel. Vonaton utaztunk, ahol megismerkedtünk egy alezredestel, egy hadnaggal, egy kalauzzal és egy takarítónővel. Az alezredestel beszélgetés közben Puskint idézte a takarítónő és a kalauz magyar írókról, költőkről beszélt. Azonnal éreztük, hogy a szovjet népben milyen gyökerezik a kultúra iránti érdeklődés, megbeszélés. Ezt tapasztaltuk egész kintartózkodásunk idején s amikor bármerre jártunk utcán és villamosokon, állomásokon és múzeumokban az emberek kezében mindenütt könyveket látunk — megértettük, honnan ismerték a takarítónő is a mi népünk iról s honnan idézte az alezredest Puskint.

— A Szovjetunióban sok, nagyszerű élményben volt részünk. Tíz napot töltöttünk Moszkvában. Jártunk a Nagy Színházban, ahol megneztük a „Részeg” című balettel a Magyarországon is ismert Ulanova balettdáncosnő felléptével. Felejthetetlen ajándék volt ez az este az együttes minden tagjának. Moszkva után Leningrád minden tagjának Moszkva után Leningrád, Kiebben, Gorkijban és Jaroszlavban a szocialista-realistika művészet kiemelkedő alkotásával ismerkedhettünk meg.

— Mindenütt tapasztaltuk, hogy a szovjet nép, a szovjet művészek nagy érdeklődést ta-

núsítanak kultúránk iránt. Novikovval, a nagy zeneszerzővel is volt alkalmunk beszélgetni. Elismeréssel szölt a műsorunkról és baráti hangon közölte véleményét. Különösen megnyerte tetszését Kodály: Kallai kettőse.

Hallhatunk kórusokat, a legjobb együttesek műsorában gyönyörködhetünk. Tanulhattunk a Mojszejev-együttestől, az Alexandrov-együttestől s kiváló vezetőitől. Az Alexandrov-együttes főleg tömegdalaikat adott elő s megmutatta, hogy kell a tömegdalt magas művészi színvonalon előadni. Ez az előadás is sok segítséget adott együttesünk munkájának további javításához.

Nagy és felejthetetlen élmény volt a Szovjetunióban eltöltött idő, ahol művészeink egyformán gyönyörködhettek a szovjet ember építőmunkájában és gazdag kultúrájában.

A hatalmas Kínában

Kínában is hosszabb ideig tartózkodott együttesünk. Mindenütt a kultúra iránti nagy érdeklődéssel találkoztunk. Nem egy esetben sok híres főnyí közönség előtt szerepeltek művészeink. Az előadások mindig viharos bekelezésekkel voltak. Ezek és ezek kidözték Mao-Ce-Tung és Rákosi elvtársok nevét. Az előadások után soha nem mentek el az emberek. Megvárták míg felöltöztünk és sorfalat állva köszöntöttek bennünket. Kézfogásokkal fejezték ki barátságukat, elismerésüket.

— Soha nem felejtjük el a pekingi május elsejét. Százrezes tömegek között vonultunk mi is s amikor a díszmehény elé értünk, táncokkal üdvözöltük a kínai nép vezetőjét Mao-Ce-Tungot. Május 9-én nagy élményben volt részünk. Előadásunkon megjelent Mao-Ce-Tung is s előadás után fogadott engem, mint az együttes vezetőjét. Azt mondta: „Biztos vagyok benne, hogy a két nép találkozására hasznára válik népeinknek s előre viszi a béke ügyét.” Kért, hogy adjam át üdvözlését Rákosi elvtársnak és a magyar népeknek.

— Mindenütt, ahol kínai emberekkel találkoztunk, azt éreztük, hogy ez a nép hatalmas alkotásokra képes. Dalaikból, táncukból megtanultuk, hogy igazi értéket csak a nép szerepével, ismeretével lehet alkotni.

Nagy taps közben fejezte be beszédét Szöllösi elvtárs. Utána Csenki Imre, Rábai Miklós, Sik Ferenc és Bodor Blanka elvtársak számoltak be szovjetunióbeli és kínai utjukról, majd a Megyei Népi Együttes kórusa és a nádudvari kultúrcsoport adott műsort.

